

Vraag nr. 393
van 9 september 1997
van de heer WILFRIED AERS

Zwembaden – Chloor

Begin augustus 1997 stroomde er in het kinderswembad van Wetteren ongeveer 40 liter onverdund chloor.

De oorzaak was de meetapparatuur die verstopt raakte. In plaats van het maximumgehalte van 1,5 milligram (mg) chloor per liter water werden er waarden van 4 mg gemeten. Gelukkig heeft dit voor geen enkele zwemmer ernstige gevolgen gehad.

Volgens toxicologen en handelaars in zwembaden bestaan er wel degelijk beter en veiligere ontsmetters. Men vermeldt bijvoorbeeld het gas ozon.

De Vlaremwetgeving verplicht de uitbaters van zwembaden echter om een bepaald percentage chloor in hun water te hebben.

1. Waarom wordt er enkel chloor toegelaten ?
2. Werd er reeds ernstig onderzoek gedaan met het oog op het toestaan van andere ontsmettingsmiddelen die even doeltreffend maar minder gevaarlijk zijn ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Antwoord

1. Het gebruik van chloor als ontsmettingsmiddel biedt de volgende voordelen :
 - de bacteriedodende werking, die reeds bij een kleine dosis zo goed als volledig is ;
 - de geringe kostprijs ;
 - de goede oplosbaarheid in water en de mogelijkheid een chloorrest in het water te houden.
2. Er werd onderzoek gedaan naar andere ontsmettingsmiddelen.

Bij ozon (en de ozongenererende behandeling met ultraviolette straling) kan niet worden

gezuiverd op de plaats van de "vervuiling" in het zwembad. Andere bestudeerde mogelijkheden, zoals koper-zilver ionisatie, een shockbehandeling met kaliummonopersulfaat en het gebruik van gestabiliseerd waterstofperoxide, bieden volgens de experts evenmin een waardig alternatief voor chloor als desinfecterend product.

Wat de bezorgdheid betreft voor ongevallen wil ik erop wijzen dat mits inachtnaam van de nodige veiligheidsvoorschriften, een goede pH-sturing en voldoende zuivering en verversing van het zwembadwater, de risico's – waaronder de mogelijke vorming van het toxische chloorgas – goed beheersbaar zijn. Het behoort tot de verantwoordelijkheid van de zwembaduitbaters om de exploitatievoorwaarden te respecteren en de goede staat en werking van hun installaties regelmatig te controleren.

(Antwoord Wivina Demeester-De Meyer : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 30 oktober 1997, blz. 444 – red.)